

Pat a Mat: Jak si pořídili umělou inteligenci

Bylo krásné sobotní dopoledne a Pat s Matem seděli u stolu v kuchyni. Před nimi ležela krabice s nápisem:

„Domácí robot s umělou inteligencí – udělá všechno za vás.“

Pat si založil ruce v bok. „To je přesně to, co potřebujeme!“

Mat nadšeně přikývl. „Konečně budeme mít všechno hotové rychle a správně.“

Otevřeli krabici a vytáhli robota. Vypadal jako mix vysavače, lampy a starého rádia. Na hlavě měl malou obrazovku s nápisem AI-4875.

Mat zmáčkl tlačítko ON. Robot zabzučel a na displeji se objevilo:

„Dobrý den. Co si přejete?“

Pat se zamyslel. „Tak třeba… uklidit byt!“

Robot pípnul. „Rozumím: likvidace nepořádku.“

Začal jezdit po bytě a všechno, co našel, házel do své nádrže. Nejdřív ponožky, pak noviny, ale nakonec i Patovy hodinky, Matovy brýle a omylem i kočku, která zrovna spala na gauči.

Mat si všiml, že je doma nějak podezřele prázdro. „Pate… kam zmizel gauč?“

Robot právě odjízděl ke dveřím s celým gaučem na zádech.

„STOP!“ vykřikl Pat.

Robot pípnul: „Rozumím: zastavit vše.“

A opravdu – zastavil se. Přesně uprostřed místnosti. Tak prudce, že se z něj všechno vysypalo: ponožky, noviny, hodinky, brýle… i kočka, která uraženě odešla do koupelny.

Pat si oddechl. „Tak mu dáme jiný úkol. Uvařit oběd!“

Robot: „Rozumím: uvařit vše, co je v kuchyni.“

Za chvíli se z kuchyně začal valit kouř. Robot házel do hrnce všechno: polévku, chleba, jar na nádobí, kytku z okna i Matovu zubní pastu.

Mat ochutnal lžíčkou. „Hmm... je to nějaké mátové.“
Pat zmodral v obličeji. „To asi nebude úplně jedlé.“

Rozhodli se, že robota přereprogramují. Otevřeli manuál, který měl 500 stran a byl jen v angličtině. Pat ho otočil vzhůru nohama. „Tady píšou, že se má mluvit jasně a přesně.“

Mat přistoupil k robotovi: „Prosím tě, bud' normální.“
Robot pípnul. „Rozumím: nastavit normální režim.“

Robot se narovnal, vzal kladivo a začal bourat zed' mezi kuchyní a obývákem.
„Dělám otevřený prostor. To je dnes normální,“ oznámil spokojeně.

Pat s Matem na sebe chvíli koukali. Pak Pat pokrčil rameny. „No, aspoň budeme mít víc místa.“
Mat přikývl. „A když už máme robota, tak at' nám postaví i novou zed'.“

Robot dostal další příkaz: „Postav zed'.“
Robot se zamyslel... a začal nosit cihly ze sousedova domu.

Za deset minut soused bušil na dveře a křičel. Pat s Matem rychle robota vypnuli.

Seděli v troskách bytu, bez zdi, s polévkou vylitou po zemi a kočkou schovanou ve skříně.

Pat si povzdechl: „Víš co, Mate... možná ta umělá inteligence není pro nás.“
Mat se usmál: „Asi máme radši tu naši přirozenou.“

Podívali se na robota, který tiše stál v koutě.
Pat ho ještě jednou zapnul a řekl: „Tak aspoň rozsvítíš světlo.“

Robot pípnul, zhasl celý dům... včetně pojistek v celém paneláku.

Pat a Mat seděli potmě. Chvíli ticho.
Pak oba řekli zároveň: „A je to!“